ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 20. januára 2011 *

Vo veci C-463/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španielsko) z 20. októbra 2009 a doručený Súdnemu dvoru 25. novembra 2009, ktorý súvisí s konaním:

CLECE SA

proti

María Socorro Martín Valor,

Ayuntamiento de Cobisa,

* Jazyk konania: španielčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a J. Malenovský (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: A. Calot Escobar,

vzhľadom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— španielska vláda, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: J. Enegren a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 26. októbra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi CLECE SA (ďalej len „CLECE“) na jednej strane a M. S. Martínovou Valorovou a Ayuntamiento de Cobisa (obec Cobisa) na druhej strane v súvislosti s prepustením M. S. Martínovej Valorovej.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica 2001/23 predstavuje kodifikáciu smernice Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zachovania

práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 61, s. 26), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 201, s. 88).

4 Tretie odôvodnenie smernice 2001/23 stanovuje, že „je potrebné zabezpečiť ochranu zamestnancov pre prípad zmeny zamestnávateľa, najmä postarať sa o to, aby ich práva boli zachované“.

5 V zmysle článku 1 ods. 1 tejto smernice:

„a) Táto smernica sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo časti podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia.

b) Podľa písmena a) a nasledujúcich ustanovení tohto článku prevod v zmysle tejto smernice je, keď ide o prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková.

c) Táto smernica platí pre verejné a súkromné podniky zaoberajúce sa hospodárskou činnosťou bez ohľadu na to, či fungujú so ziskom, alebo nie. Administratívna reorganizácia verejných správnych orgánov alebo prevod správnych funkcií medzi verejnými správnymi orgánmi sa v zmysle tejto smernice nepovažujú za prevod.“

6 Článok 3 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, sa z dôvodu tohto prevodu prevedú na nadobúdateľa."

7 Článok 4 ods. 1 prvý pododsek smernice 2001/23 znie:

„Prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu nemôže byť automaticky dôvodom na prepúšťanie z práce zo strany prevádzateľa alebo nadobúdateľa. Toto ustanovenie však nebráni prepúšťaniu, ku ktorému môže dôjsť z hospodárskych, technických alebo organizačných dôvodov zahŕňajúcich zmeny týkajúce sa pracovníkov."

Vnútroštátne právo

8 Smernica 2001/23 bola do španielskeho práva prebratá článkom 44 kráľovského legislatívneho dekrétu č. 1/1995, ktorým sa schvaľuje úplné znenie zákona ustanovujúceho štatút zamestnancov (Real Decreto Legislativo 1/1995, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores) z 24. marca1995 (BOE č. 75 z 29. marca 1995, s. 9654, ďalej len „štatút zamestnancov").

9 Článok 44 ods. 1 a 2 štatútu zamestnancov stanovuje:

„1. Prevod podniku, prevádzkarne alebo samostatnej výrobnej jednotky tohto podniku sám osebe nespôsobuje zánik pracovnoprávneho vzťahu; na nového zamestnávateľa prechádzajú práva a povinnosti predchádzajúceho zamestnávateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy a zo sociálneho poistenia vrátane záväzkov súvisiacich s dôchodkovým poistením za podmienok stanovených v osobitnej právnej úprave a vo všeobecnosti všetky záväzky v oblasti doplnkového sociálneho zabezpečenia, ktoré na seba prevzal prevodca podniku.

2. Na účely tohto článku sa za prevod podniku považuje prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si zachováva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková."

10 Článok 14 kolektívnej zmluvy v oblasti upratovania budov a priestorov v provincii Toledo stanovuje:

„Pokiaľ podnik, v ktorom je upratovacia služba zabezpečená zmluvným dodávateľom, začne priamo vykonávať túto službu, nie je povinný naďalej vykonávať túto činnosť prostredníctvom pracovníkov, ktorí poskytovali tieto služby na účet zmluvného dodávateľa, ak upratovacie práce vykonávajú vlastní zamestnanci tohto podniku. Na druhej strane však musí prebrať pracovníkov bývalého zmluvného dodávateľa, pokiaľ zamýšľa prijať do zamestnania nových zamestnancov na zabezpečenie uvedenej upratovacej služby."

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 CLECE, podnik poskytujúci upratovacie služby, uzavrel s Ayuntamiento de Cobisa 27. mája 2003 zmluvu, ktorej predmetom je upratovanie škôl a obecných priestorov, pričom sa však nestanovilo, že by si poskytovanie dotknutých služieb vyžadovalo použitie osobitných hmotných zložiek podnikania.

12 Na základe tejto zmluvy M. S. Martínová Valorová pracovala pre CLECE ako upratovačka od 25. marca 2004.

13 Dňa 9. novembra 2007 Ayuntamiento de Cobisa oznámila CLECE svoje rozhodnutie vypovedať s účinnosťou od 31. decembra 2007 zmluvu, ktorá ju viazala s touto spoločnosťou.

14 Dňa 2. januára 2008 CLECE informoval M. S. Martínovú Valorovú, že od 1. januára 2008 sa stáva zamestnankyňou Ayuntamiento de Cobisa, pretože táto osoba od tohto dátumu zabezpečovala upratovanie dotknutých priestorov. Podľa CLECE totiž na základe článku 14 kolektívnej zmluvy z oblasti upratovania budov a priestorov v provincii Toledo vstúpila Ayuntamiento de Cobisa do všetkých práv a povinností tejto spoločnosti týkajúcich sa pracovného vzťahu dotknutého vo veci samej.

15 V ten istý deň sa M. S. Martínová Valorová dostavila do priestorov Ayuntamiento de Cobisa, nebolo jej však dovolené pracovať, pričom ani CLECE nepreradila dotknutú osobu na žiadne iné pracovné miesto.

16 Ayuntamiento de Cobisa 10. januára 2008 prijala do zamestnania prostredníctvom burzy práce päť zamestnancov na účely upratovania svojich priestorov.

17 M. S. Martínová Valorová preto podala na Juzgado de lo Social č. 2 v Tolede žalobu proti CLECE a Ayuntamiento de Cobisa, aby sa konštatovala nezákonnosť jej prepustenia.

18 Rozsudkom z 13. mája 2008 Juzgado de lo Social č. 2 v Tolede rozhodol, že článok 14 kolektívnej zmluvy v oblasti upratovania budov a priestorov provincie Toledo sa neuplatňuje na predmetnú vec, v dôsledku čoho Ayuntamiento de Cobisa nemohla byť pasívne legitimovanou. Uvedený súd navyše vyhlásil, že M. S. Martínová Valorová bola nezákonne prepustená CLECE, a zaviazal túto spoločnosť, aby vzala dotknutú osobu späť do zamestnania za tých istých podmienok, ako mala pred prepustením, alebo aby jej zaplatila odškodné v sume 6 507,10 eur. Každá z týchto alternatív zahŕňala tiež vyplatenie bežných miezd, ktoré neboli M. S. Martínovej Valorovej vyplatené.

19 Dňa 26. decembra 2008 CLECE podala odvolanie proti uvedenému rozsudku na Tribunal Superior de Justicia v Castilla-La Mancha. V tomto odvolaní CLECE najmä tvrdí, že práva a povinnosti z pracovného vzťahu s M. S. Martínovou Valorovou prešli na Ayuntamiento de Cobisa na základe článku 14 kolektívnej zmluvy v oblasti upratovania budov a priestorov v provincii Toledo v spojení s článkom 44 štatútu zamestnancov a v súlade s judikatúrou, ktorú cituje.

20 Vnútroštátny súd uvádza, že z judikatúry zjednotenej rozsudkom Tribunal Supremo z 10. decembra 2008 v podstate vyplýva, že ustanovenia kolektívnej zmluvy z oblasti upratovania budov a priestorov sa neuplatňujú na hlavný podnik, ktorý sa venuje

odlišnej činnosti a ktorý sa tým, že ukončí zmluvu uzavretú s podnikom poskytujúcim upratovacie služby, rozhodne zabezpečovať si upratovanie svojich priestorov sám, keďže tento hlavný podnik nemožno považovať za podnik patriaci do pôsobnosti tejto kolektívnej zmluvy.

21 V tomto kontexte si vnútroštátny súd kladie otázku, či je potrebné domnievať sa, že do pôsobnosti článku 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 patrí aj taká situácia, keď sa určitá obec rozhodne zabezpečovať upratovanie svojich rôznych priestorov pomocou svojich vlastných zamestnancov, pokiaľ bola táto činnosť predtým vykonávaná podnikom poskytujúcim upratovacie služby na základe zmluvy, ktorá bola vypovedaná, pokiaľ uvedený hlavný podnik prijal do zamestnania nových zamestnancov na účely vykonávania týchto upratovacích prác a pokiaľ sa naň neuplatňuje kolektívna zmluva v oblasti upratovania budov a priestorov, ktorá zavádza prechod práv a povinností v takejto situácii.

22 Osobitne sa vnútroštátny súd pýta, či je vo veci samej namieste vyvodiť dôsledky, ktoré vyplývajú z uplatnenia článku 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23, aj v prípade, že by sa kolektívna zmluva v oblasti upratovania budov a priestorov v provincii Toledo neuplatňovala na Ayuntamiento de Cobisa a že osobitosťou tohto subjektu je, že ide o zamestnávateľa z verejného sektoru, dôsledkom čoho je zavedenie určitých osobitostí do jeho pracovnoprávnych vzťahov v súlade s článkom 103 ods. 3 španielskej ústavy.

23 Za týchto okolností sa Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Patrí do pôsobnosti smernice [2001/23] vymedzenej v jej článku 1 ods. 1 [písm.] a) a b) prípad, keď obec preberie alebo si sama začne zabezpečovať činnosť upratovania

svojich priestorov, ktorú predtým vykonával zmluvný podnik, pričom na tieto účely prijme do zamestnania nových zamestnancov?“

O prejudiciálnej otázke

24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 musí vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, v ktorej obec, ktorá zverovala upratovanie svojich priestorov súkromnému podniku, rozhodne o skončení zmluvy, ktorá ju viazala s týmto podnikom, a o tom, že bude vykonávať tieto upratovacie činnosti sama, pričom na tento účel prijme do zamestnania nových zamestnancov.

25 Najskôr je potrebné zdôrazniť, že smernica 2001/23 sa na základe svojho článku 1 ods. 1 písm. c) uplatňuje na verejné podniky vykonávajúce hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je, alebo nie je ich cieľom dosiahnutie zisku.

26 Súdny dvor teda rozhodol, že samotná skutočnosť, že preberajúcim zamestnávateľom je verejnoprávna právnická osoba, v prejednávanej veci obec, nemôže vylúčiť existenciu prevodu patriaceho do pôsobnosti smernice 2001/23 (pozri rozsudky z 26. septembra 2000, Mayeur, C-175/99, Zb. s. I-7755, body 29, 33 a 34, ako aj z 29. júla 2010, UGT-FSP, C-151/09, Zb. s. I-7591, bod 23).

27 Preto skutočnosť, že jedným z dotknutých subjektov je tak, ako v spore vo veci samej, obec, sama osebe nebráni uplatneniu smernice 2001/23.

28 Navyše smernica 2001/23 sa podľa svojho článku 1 ods. 1 písm. a) uplatňuje na každý prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku zmluvného prevodu alebo zlúčenia.

29 Z dôvodu rozdielov medzi jazykovými verziami tejto smernice, ako aj odlišností medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami, pokiaľ ide o pojem právny prevod, Súdny dvor vyložil tento pojem dostatočne pružne, aby zodpovedal cieľu smernice vyplývajúcemu z jej tretieho odôvodnenia, ktorým je ochrana zamestnancov v prípade zmeny majiteľa podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2007, Jouini a i., C-458/05, Zb. s. I-7301, bod 24 a citovanú judikatúru).

30 Súdny dvor preto rozhodol, že smernica 77/187, kodifikovaná smernicou 2001/23, sa uplatňuje na všetky prípady zmeny v rámci zmluvných vzťahov fyzickej alebo právnickej osoby zodpovednej za prevádzku podniku, ktorá preberá záväzky zamestnávateľa voči zamestnancom podniku (pozri rozsudky zo 7. marca 1996, Merckx a Neuhuys, C-171/94 a C-172/94, Zb. s. I-1253, bod 28, ako aj z 10. decembra 1998, Hernández Vidal a i., C-127/96, C-229/96 a C-74/97, Zb. s. I-8179, bod 23).

31 Súdny dvor sa tiež domnieval, že do pôsobnosti smernice 77/187 môže patriť situácia, v ktorej podnik, ktorý zabezpečoval upratovanie svojich priestorov alebo ich časti prostredníctvom iného podniku, rozhodne o skončení zmluvy, ktorá ho viazala

s týmto iným podnikom, a o vlastnom zabezpečovaní týchto prác (pozri rozsudok Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 25).

32 Z toho vyplýva, že nemožno hneď vylúčiť uplatniteľnosť smernice 2001/23 za takých okolností, o aké ide vo veci samej, keď sa obec jednostranne rozhodne ukončiť zmluvu, ktorá ju viazala so súkromným podnikom, a sama vykonávať upratovacie činnosti, ktoré tomuto podniku pôvodne zverovala.

33 Aby sa však smernica 2001/23 uplatňovala, musí sa prevod v súlade s článkom 1 ods. 1 písm. b) tejto smernice týkať hospodárskeho subjektu, ktorý si zachováva svoju identitu aj po zmene majiteľa podniku.

34 S cieľom určiť, či si takýto subjekt zachováva svoju identitu, je potrebné vziať do úvahy súbor skutkových okolností, ktoré charakterizujú predmetnú transakciu, medzi ktoré patrí najmä druh dotknutého podniku alebo závodu, to, či predmetom prevodu sú hmotné zložky podnikania ako budovy a hnuteľné veci, hodnota nehmotných zložiek podnikania v čase prevodu, to, či dochádza k prebratiu podstatnej časti zamestnancov novým vlastníkom podniku, to, či dochádza k prevodu zákazníkov, ako aj stupeň podobnosti činností vykonávaných pred prevodom a po ňom a dĺžka prípadného prerušenia týchto činností. Tieto prvky však tvoria len časť aspektov celkového hodnotenia, ktoré je nutné vykonať, a v dôsledku tejto skutočnosti nemôžu byť posudzované osamotene (pozri najmä rozsudky z 18. marca 1986, Spijkers, 24/85, Zb. s. 1119, bod 13; z 19. mája 1992, Redmond Stichting, C-29/91, Zb. s. I-3189, bod 24; z 11. marca 1997, Süzen, C-13/95, Zb. s. I-1259, bod 14, ako aj z 20. novembra 2003, Abler a i., C-340/01, Zb. s. I-14023, bod 33).

35 Súdny dvor už v minulosti uviedol, že hospodársky subjekt je v určitých sektoroch schopný fungovať bez toho, aby mal určitý hnuteľný alebo nehnuteľný majetok, takže zachovanie jeho identity po prevode, ktorého je predmetom, logicky nemôže závisieť od prevodu takéhoto majetku (pozri rozsudky Süzen, už citovaný, bod 18; Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 31, a UGT-FSP, už citovaný, bod 28).

36 Súdny dvor preto rozhodol, že vzhľadom na to, že v niektorých odvetviach, ktorých činnosť je založená najmä na ľudskej pracovnej sile, môže skupina zamestnancov vykonávajúcich trvalo spoločnú činnosť predstavovať hospodársky subjekt, tento subjekt je spôsobilý zachovať si identitu aj po prevode, pokiaľ sa nový zamestnávateľ neuspokojí s pokračovaním v činnosti, ale preberie aj podstatnú časť (pokiaľ ide o počet a schopnosti) pracovnej sily, ktorú jeho predchodca vyčlenil na túto osobitnú činnosť. V takom prípade totiž nový zamestnávateľ získa organizovaný súbor prostriedkov, ktoré mu umožnia trvale pokračovať v činnostiach alebo v časti činností prevádzajúceho podniku (pozri rozsudky Süzen, už citovaný, bod 21; Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 32; z 10. decembra 1998, Hidalgo a i., C-173/96 a C-247/96, Zb. s. I-8237, bod 32; z 24. januára 2002, Temco, C-51/00, Zb. s. I-969, bod 33, ako aj UGT-FSP, už citovaný, bod 29).

37 V tomto ohľade, ako vyplýva z bodu 31 tohto rozsudku, len málo záleží na tom, či sa prebratie podstatnej časti zamestnancov uskutoční v rámci zmluvného prevodu medzi prevádzateľom a nadobúdateľom, alebo vyplýva z jednostranného rozhodnutia pôvodného majiteľa podniku o vypovedaní pracovných zmlúv prevádzaných zamestnancov, po ktorom nasleduje jednostranné rozhodnutie nového majiteľa podniku o prijatí do zamestnania podstatnej časti týchto zamestnancov na účely výkonu tých istých úloh.

38 Ak by totiž v prípade prebratia jednej časti zamestnancov bola existencia prevodu v zmysle smernice 2001/23 podmienená výlučne zmluvným pôvodom, ochrana pracovníkov, ktorá je cieľom tejto smernice, by bola ponechaná na voľnú úvahu majiteľov

podnikov, čím by sa im umožnilo, pokiaľ by neuzavreli zmluvu, obísť uplatnenie uvedenej smernice na úkor zachovania práv prevádzaných pracovníkov, ktoré je zaručené článkom 3 ods. 1 smernice 2001/23.

39 Ako však vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, taká upratovacia činnosť, aká je dotknutá vo veci samej, sa môže považovať za činnosť spočívajúcu výlučne na pracovnej sile (pozri v tomto zmysle rozsudky Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 27; Hidalgo a i., už citovaný, bod 26, ako aj Jouini a i., už citovaný, bod 32), v dôsledku čoho skupina pracovníkov, ktorých trvale združuje spoločná upratovacia činnosť, môže v prípade neexistencie iných výrobných faktorov predstavovať hospodársky subjekt (pozri v tomto zmysle rozsudok Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 27). Ešte je však potrebné, aby sa identita tohto hospodárskeho subjektu zachovala aj po ukončení dotknutej transakcie.

40 V tomto ohľade z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Ayuntamiento de Cobisa na účely vlastného výkonu činnosti upratovania svojich škôl a priestorov, ktorú predtým zverovala CLECE, zamestnala nových zamestnancov, pričom neprebrala pracovníkov pôvodne pridelených na tieto činnosti prostredníctvom CLECE, ani žiadnu hmotnú či nehmotnú zložku tohto podniku. Za týchto podmienok je jediným prvkom predstavujúcim väzbu medzi činnosťami vykonávanými CLECE a činnosťami prebratými Ayuntamiento de Cobisa predmet dotknutej činnosti, konkrétne upratovanie priestorov.

41 Samotná okolnosť, že činnosť vykonávaná CLECE a činnosť vykonávaná Ayuntamiento de Cobisa sú podobné či rovnaké, neumožňuje dospieť k záveru o zachovaní identity hospodárskeho subjektu. Hospodársky subjekt totiž nemožno zúžiť na činnosť, ktorú vykonáva. Jeho identita vyplýva z viacerých neoddeliteľných zložiek, akými sú zamestnanci, ktorí ho tvoria, ich zaradenie, organizácia práce, spôsoby ich využívania, prípadne disponibilné prevádzkové prostriedky podniku (pozri v tomto zmysle rozsudky Süzen, už citovaný, bod 15; Hernández Vidal a i., už citovaný, bod 30, ako aj Hidalgo a i., už citovaný, bod 30). Najmä identita hospodárskeho subjektu, akou je identita vo veci samej, ktorá spočíva predovšetkým na pracovnej sile, nemôže byť

zachovaná, pokiaľ podstatná časť jeho zamestnancov nie je prebratá predpokladaným nadobúdateľom.

42 Z toho vyplýva, že s výhradou prípadného uplatnenia vnútroštátnych predpisov na ochranu zamestnancov, jednoduché prebratie činností prostredníctvom Ayuntamiento de Cobisa upratovacích zverených predtým CLECE ako vo veci samej nemôže samo osebe predstavovať prevod v zmysle smernice 2001/23.

43 V dôsledku toho je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej obec, ktorá zverovala upratovanie svojich priestorov súkromnému podniku, rozhodne o skončení zmluvy, ktorá ju viazala s týmto podnikom, a o tom, že bude vykonávať tieto upratovacie činnosti sama, pričom na tento účel prijme do zamestnania nových zamestnancov.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej obec, ktorá zverovala upratovanie svojich priestorov súkromnému podniku, rozhodne o skončení zmluvy, ktorá ju viazala s týmto podnikom, a o tom, že bude vykonávať tieto upratovacie činnosti sama, pričom na tento účel prijme do zamestnania nových zamestnancov.

Podpisy